

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/18/2015
Identifikačné číslo spisu:	1513010032
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1513010032.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného M. C. a spol. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného M. C. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Kanása proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2014, sp. zn. 2To/74/2014, na neverejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. C. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 13. februára 2014, sp. zn. 5T/5/2013, boli uznaní za vinných v bode 1/ obvinení M. C. a O. M. zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ obvinený O. M. zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ po vzájomnej dohode dňa 12. augusta 2011 v čase asi od 8:30 hod. do 9:30 hod. v K., na C. ulici č. XX, v autoservise Q., prišli obvinení spoločne za poškodeným M. M., od ktorého žiadali sumu vo výške 500,- Eur, pričom obvinený M. C. poškodenému povedal, že „ak tie peniaze nedostane, tak mu zláme nožičky a ružičky a potom peniaze zarábať nebude“, načo obvinený O. M. poškodenému povedal, že „on už nejaké tie ručičky a nožičky polámal a že ich poláme aj jemu a moc sa na tebe nabiť nedá, zožen tie peniaze, lebo to dopadne zle“, načo následne obvinení spolu z autoservisu Q. odišli, pričom sa tam vrátili v presne nezistenom čase približne asi o 13:30 hod. toho istého dňa, pričom obvinený M. C. ostal vonku pred autoservisom a obvinený O. M. prišiel do garáže, kde sa nachádzal poškodený, začal sa ho vypytovať, kde sú peniaze, pričom následne na to, ako mu poškodený oznámil, že peniaze nemá, začal ho ťahať von z garáže, načo sa poškodený zaprel a začal sa ťahať dnu do šatne, pričom obvinený O. M. ho začal prudko búchať a trhať, pričom sa poškodenému podarilo dostať dovnútra, kde začal kričať, že ho bijú, načo mu na pomoc pribehli zamestnanci autoservisu P. C. a T. Q. a podarilo sa im obvineného

O. M. spacifickovať, pričom poškodenému M. M., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom K., Ulica C.. B. P. č. XXXX/XX, nebolo spôsobené zranenie,

2/ dňa 12. augusta 2011 v čase asi o 13:30 hod. v K., na C. ulici č. XX, v priestoroch autoservisu Q., po tom, ako poškodení M. M., P. C. a T. Q., po predchádzajúcom útoku na poškodeného M. M., spacifickovali a pustili obvineného O. M., tento na nich začal kričať a verbálne sa vyhrážať, že sa vráti, pričom prstom postupne ukázal na poškodených M. M., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom K., Ulica C.. B. P. č. XXXX/XX, P. C., nar. X. V. XXXX, trvale bytom K., C. č. X, a T. Q., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom K., M. č. XXX, a povedal im, že si ide domov pre zbraň, postrieľal ich ako všivavých psov a že toto sa ešte neskončilo, on sa vráti a so všetkými si to vybaví.

Obvinený M. C. bol za to podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého mu bol v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený so skúšobnou dobou určenou podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 3 (tri) roky.

Obvinenému O. M. bol za to podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Výkon uloženého trestu odňatia slobody okresný súd obvinenému O. M. podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil a zároveň nad jeho správaním uložil probačný dohľad v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. súd obvinenému O. M. tiež uložil obmedzenie, spočívajúce v zákaze stretávať sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv.

Na podklade odvolaní okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V a obvinených M. C. a O. M. voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. októbra 2014, sp. zn. 2To/74/2014, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania okresného prokurátora i obvinených ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. e) a písm. i) Tr. por. obvinený M. C. dovolanie.

Naplnenie dovolacieho dôvodu vyjadreného v § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. videl obvinený v skutočnosti, že samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V, Mgr. Marcela Kosová, konajúca a rozhodujúca v prejednávanej trestnej veci v prvom stupni, bola v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave o (aj) jeho odvolaní už členkou jeho odvolacieho senátu, do ktorého napadla predmetná trestná vec. Vedomosť o tejto skutočnosti získal obvinený z vývesnej tabule pred pojednávacou miestnosťou, v ktorej sa konalo verejné zasadnutie o podaných odvolaniach proti prvostupňovému rozsudku. Na tejto bolo oznámené, že prejednávaná vec sa rozhoduje v senáte JUDr. Jaroslava Mikuša, JUDr. Ľudmily Králikovej a členky senátu Mgr. Marcely Kosovej. Na základe uvedeného obvinený následne zistil, že prvostupňová sudkyňa Mgr. Marcela Kosová sa medzičasom stala sudkyňou Krajského súdu v Bratislave, pričom jeho trestná vec napadla práve do jej senátu. Táto okolnosť podľa názoru obvineného spôsobila nezákonnosť rozhodovania a senát v takomto zložení nemal rozhodovať a konať. Obvinený trval na tom, že napriek tomu, že sudkyňa Mgr. Marcela Kosová bola v jeho trestnej veci nahradená iným členom senátu, z dôvodu, že vo veci rozhodoval jej senát, sú dôvodné pochybnosti o jeho nestrannosti a nezáujatosti, a preto rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za protizákonné a nespravodlivé. Záverom zopakoval, že postup Krajského súdu v Bratislave v otázke zloženia konajúceho senátu vzbudil dojem o jeho predpojatosti a zaujatosti.

Uplatnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený odôvodnil pochybnosťami o tom, či Krajský súd v Bratislave, konajúci v senáte, voči nezáujatosti a nestrannosti ktorého formuloval vyššie uvedené výhrady, práve z dôvodu svojej zaujatosti správne posúdil právny a skutkový stav.

S poukazom na uvedené obvinený M. C. považoval dovolanie za dôvodné a navrhol, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2014, sp. zn. 2To/74/2014, a rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 13. februára 2014, sp. zn. 5T/5/2013, a v súlade s § 388 ods. 2 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby v inom zložení senátu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného M. C. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného prezentoval názor, že obvineným uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. e) a písm. i) Tr. por. v danej veci neboli naplnené, keďže vo veci rozhodol zákonný súd a jeho rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. okresný prokurátor poukázal na skutočnosť, že sám obvinený neuviedol vo svojom dovolaní žiadne skutočnosti, či už skutkové alebo právne, ktoré by mali zmeniť rozhodnutie súdu vo veci, ale argumentoval len podľa jeho názoru nezákonným obsadením odvolacieho senátu, ktoré samo osebe malo naplniť aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Záverom k tomuto dovolaciemu dôvodu zdôraznil, že sa plne stotožňuje so skutkovým a právnym základom vyjadreným v rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 13. februára 2014, sp. zn. 5T/5/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2014, sp. zn. 2To/74/2014.

Na margo dovolacieho dôvodu uplatneného obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. okresný prokurátor zhrnul, že na Okresnom súde Bratislava V rozhodovala v prejednávanej veci obvineného M. C. a spol. samosudkyňa Mgr. Marcela Kosová a v rámci odvolacieho konania na Krajskom súde v Bratislave senát v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a JUDr. Danice Věselovskej. Vychádzajúc z uvedených zistení, konštatoval, že v danom odvolacom konaní na Krajskom súde v Bratislave nerozhodovala sudkyňa Mgr. Marcela Kosová, a preto, s poukazom na znenie § 31 ods. 3 Tr. por., uzavrel, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave nebolo postihnuté tým, že by vo veci konal a rozhodoval sudca, ktorý by mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Vzhľadom na uvedené okresný prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného M. C. v súlade s § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Spoluobvinený O. M. ani poškodení M. M., T. Q. ani P. C. sa k dovolaniu obvineného ani k vyjadreniu okresného prokurátora k nemu v určenej lehote nevyjadrili. Na doručené vyjadrenie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V, podané k dovolaniu obvineného, už žiadnym spôsobom nereagoval ani obvinený, a to ani prostredníctvom svojho obhajcu.

Následne súd prvého stupňa po opakovanom odstránení vytknutých nedostatkov predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného M. C. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek

pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu je vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. e) a písm. i) Tr. por. potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. je daný vtedy, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý nebol vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, hoci vylúčený mal byť. Predpokladom pre vylúčenie je v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. skutočnosť, že u orgánu činného v trestnom konaní, prísediaceho alebo sudcu možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti pre ich pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Dôvodom na vylúčenie je aj činnosť týchto subjektov v inej pozícii v prejednávanej veci, prípadne na orgáne vyššieho stupňa (§ 31 ods. 2 a 3 Tr. por.).

Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutokové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

V spojitosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por., ktorý zabezpečuje nestrannosť a nezáujatosť trestného konania ako celku, ako aj jednotlivých úkonov vykonávaných v rámci trestného konania, dovolateľ namietal zaujatosť odvolacieho senátu, ktorú vyvodzoval zo skutočností, že v zmysle v tom čase aktuálneho rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave bola do senátu, rozhodujúceho o jeho

odvolaní, zaradená aj sudkyňa Mgr. Marcela Kosová, ktorá ešte ako samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V konala a rozhodovala v prejednávanej trestnej veci v prvom stupni. Uvedené síce zodpovedá skutočnému stavu veci, avšak zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 29. októbra 2014, konanom o odvolaniach okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V a obvinených M. C. a O. M. voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 13. februára 2014, sp. zn. 5T/5/2013, zároveň nepochybne vyplýva, že odvolací senát Krajského súdu v Bratislave konal a rozhodol zložený z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a JUDr. Danice Veselovskej. Sudkyňa Mgr. Marcela Kosová sa teda na konaní a rozhodovaní o odvolaní v trestnej veci obvineného na Krajskom súde v Bratislave nezúčastnila. To znamená, že dôvod vylúčenia sudcu predvídaný ustanovením § 31 ods. 3 Tr. por. a spočívajúci v predchádzajúcom rozhodovaní sudcu v prejednávanej veci na súde nižšieho stupňa (alebo naopak), nebol v rozhodujúcom odvolacom senáte Krajského súdu v Bratislave daný. Rovnako neboli zistené ani skutočnosti, ktoré by zodpovedali dôvodu vylúčenia sudcu podľa § 31 ods. 2 Tr. por., teda že by ktorýkoľvek z členov rozhodujúceho senátu bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených. Napokon, pokiaľ mal obvinený v úmysle spochybniť nestrannosť a nezáujatosť vo veci rozhodujúceho senátu odvolacieho súdu poukazom na (kolegiálny) vzťah jeho predsedníčky a členov k sudkyňi Mgr. Marcelke Kosovej, nezúčastnenej na rozhodovaní o odvolaní, ale konajúcej vo veci v prvom stupni, inak stálej členky odvolacieho senátu, ktorému trestná vec obvineného napadla, dovolací súd k tomu uvádza, že hoci v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. je z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti okrem iného (pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom) aj pre jeho pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní, takým pomerom sa rozumie len vzťah sudcu k takémuto inému orgánu činnému v danom konaní, ktorý je takej vnútornej kvality a intenzity, že sudca nie je spôsobilý rozhodovať nestranné a nezávisle alebo by sa takým mohol javiť navonok, a tak vo verejnosti vyvolať pochybnosti o jeho nezáujatosti práve pre tento vzťah. Požadovaný charakter vzťahu sudcu k niektorej z vyššie vymenovaných osôb, vrátane osôb zúčastnených na konaní v postavení úradných osôb, odôvodňujúci jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania, tak bude daný predovšetkým v prípade, že namietaný sudca bude blízkou osobou k niektorej z osôb vymenovaných ustanovením § 31 ods. 1 Tr. por. alebo s ňou v blízkom priateľskom vzťahu, či vo vyslovene nepriateľskom vzťahu. Úspešné uplatnenie inštitútu vylúčenia orgánov trestného konania z dôvodu upraveného v § 31 ods. 1 Tr. por. pritom vyžaduje, aby bola existencia takého vzťahu, respektíve pomeru preukázaná, k čomu v prejednanom prípade nedošlo. Prostá skutočnosť, že sudkyňa, rozhodujúca vo veci v prvom stupni, bola v čase rozhodovania o odvolaní pridelená na výkon funkcie sudcu na odvolací súd, nie je z hľadiska naplnenia dikcie § 31 ods. 1 Tr. por. dostatočným dôvodom pre záver o zaujatosti ostatných sudcov vykonávajúcich funkciu na predmetnom súde, sudcov zaradených do rovnakého senátu nevynímajúc. Sudca nevykonáva svoju funkciu v izolácii a jeho kolegiálne vzťahy, prirodzene vznikajúce na pracovisku, kde pôsobí, nemôžu byť samy osebe dôvodom pre jeho vylúčenie z rozhodovania vo veciach, v ktorých už boli činní iní jeho kolegovia, pôsobiaci na tom istom súde alebo v obvode toho istého súdu. Prijatie takéhoto záveru by z rozhodovania nielen o opravných prostriedkoch podaných proti rozhodnutiam prvostupňových súdov v podstate diskvalifikovalo nielen sudcov pôsobiacich na dotknutých prvostupňových súdoch, ale aj všetkých sudcov pridelených na výkon funkcie na odvolacie a dovolací súd. Vzniku pracovných kontaktov a korektných kolegiálnych vzťahov medzi sudcami súdov tých istých, ale i rôznych stupňov totiž s ohľadom na potrebu vzájomného vzdelávania sudcov a zjednocovania ich procesných postupov i rozhodovacej praxe nie je možné zabrániť. Navyše, je nepochybné, že požiadavka, ktorá by bránila komunikácii sudcov v pracovnej rovine, a tak aj toku relevantných informácií medzi nimi, by znamenala významnú prekážku efektívneho výkonu i ďalšieho rozvoja justície. Len na zdôraznenie správnosti týchto záverov dovolací súd pripomína judikát č. R 40/1991, z ktorého vyplýva, že dokonca ani okolnosť, že sudkyňa vylúčená z prejednávania veci pre zaujatosť z dôvodu jej pomeru k obvinenému zastáva funkciu námestníčky predsedu súdu (a je teda poprednou funkcionárkou súdu, ktorá je s ostatnými sudcami minimálne v kolegiálnom vzťahu), nie je sama osebe dôvodom, pre ktorý by mali byť vylúčení z prejednávania veci aj ostatní sudcovia toho istého súdu.

Z uvedeného je zrejmé, že tak, ako na to už vo svojom vyjadrení poukázal okresný prokurátor, odôvodnenie obvineného, že v danej veci rozhodoval senát, do ktorého je v zmysle rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave zaradená aj sudkyňa Mgr. Marcela Kosová, z dôvodu ktorého je rozhodovanie tohto senátu (aj v zložení bez jej účasti) a priori nezákonné, nemá právnu relevanciu, keďže táto skutočnosť nenapĺňa žiaden zo zákonných dôvodov vylúčenia ustanovených v § 31 ods. 1 až 3 Tr. por. Obvineným uvádzaný dôvod pre vylúčenie odvolacieho senátu z rozhodovania jeho veci zákonná úprava nepozná. S ohľadom na uvedené musel dovolací súd konštatovať, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. nebol v danom prípade naplnený.

Pokiaľ ide o relevanciu vznesenej dovolacej námietky vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorého sa obvinený (bez toho, aby okrem namietanej zaujatosti odvolacieho senátu bližšie konkretizoval, v čom vidí jeho naplnenie) taktiež dovoľával, je potrebné konštatovať, vychádzajúc z jej obsahového vymedzenia (tak ako bola dovolacím súdom prevzatá z odôvodnenia jeho dovolania), že táto v skutočnosti nie je výhradou reálne smerujúcou voči nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku či nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolací súd, limitovaný v rámci prieskumu z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. posúdením správnosti právnej kvalifikácie vo vzťahu ku skutku zistenému napadnutým rozhodnutím, sa preto obvineným vznesenou námietkou, že vo veci rozhodol zaujatý senát, z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nezaoberal.

Totíž, ako je zrejmé zo zákonnej dikcie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tento predpokladá výlučne chyby právne, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejšie alebo miernejšie trestný čin alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatel'a alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať napríklad rozhodovania o treste či ochrannom opatrení. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne k náprave hmotnoprávnych chýb. Z toho vyplýva, že na podklade tohto dovolacieho dôvodu nie je možné preskúmavať splnenie dôvodov pre vylúčenie sudcu, respektíve senátu z rozhodovania veci ustanovených v § 31 Tr. por., keďže to sú otázky upravené normami procesného práva, a nie hmotným právom. Z uvedeného dôvodu predmetná dovolacia námietka obvineného, vyznačujúca sa procesnoprávnym charakterom, nedisponuje ani potenciálom viesť k naplneniu dôvodu dovolania uplatneného obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd musel vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného uplatnenej v rámci dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. e) a písm. i) Tr. por. uzavrieť, že v danom prípade nedošlo k naplneniu uplatnených dovolacích dôvodov.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.